

สารสภาคณาจารย์และข้าราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี นครินทร์ ฉบับประจำเดือนมีนาคม 2561

แม่การะเกด...

นั่งเป็นเพราะมนต์กฤษณะกาลลี
เป็นแน่แท้ ที่ทำให้ผลเจ้า
ตั้งที่ปรึกษาามาเยาะเย้ยงั้น

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี นครินทร์ ที่ ๑๑๔๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓/ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เรื่อง จ้างผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	อัตรา เงินเดือน	หมายเหตุ
๑	นางสาวพรพิมล วิริยะกุล	ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษด้านการบริหาร การเงิน พัสดุและกฎหมาย	สำนักงานอธิการบดี	๒๕,๐๐๐	
๒	นางอวิรัตน์ จุลใจดี	ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษด้านการบริหาร การเงิน พัสดุและกฎหมาย	สำนักงานอธิการบดี	๒๕,๐๐๐	
๓	นางสาวพรศรี เหล่าจิวีสดี	ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษด้านการบริหาร	สำนักงานอธิการบดี	๑๕,๐๐๐	
๔	นายไพโรจน์ ศรีสุทธีเกิดพร	ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษด้านการบริหาร	สำนักงานอธิการบดี	๑๕,๐๐๐	

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี นครินทร์
ที่ ๑๑/๒๕๖๐
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษา

เพื่อให้การบริหารงานของอธิการบดีเกี่ยวกับการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไป
ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี นครินทร์ ว่าด้วย
หลักเกณฑ์การจ้างผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้งนายรอง แก่นแก้ว ในตำแหน่ง
ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย โดยให้ได้รับค่าตอบแทนเดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท โดยใช้เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
มีหน้าที่

๑. ให้คำปรึกษาต่ออธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย
และบุคลากรของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายปกครอง และ
กฎหมายอื่น
๒. เสนอความเห็นต่ออธิการบดีกรณีมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ
ประกาศ และข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย
๓. ให้คำแนะนำกับงานนิติการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การดำเนินคดีอาญา
คดีแพ่ง คดีปกครอง และอื่น ๆ
๔. ดำเนินการอื่นใดตามที่อธิการบดีมอบหมาย
๕. ลงนามปฏิบัติงานราชการ ณ วันที่ ๕ อาคารเรียนรวมและอำนวยการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชบุรี นครินทร์ ภายในเวลา ๒๐.๐๐ น.

สั่ง ณ วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

รองศาสตราจารย์ ดร.สาทร (ผู้ลงนาม)
อธิการบดี

หน้าหลัก

คุยกับประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

อาจารย์นพพร ชุนคำ

สวัสดีพี่น้องประชาคมชาวราชชนรินทร์ที่เคารพทุกท่านครับ พบกับสารสภาคณาจารย์และข้าราชการ ฉบับที่ 2 ของปีนี้ก่อนอื่นผมขอแจ้งเรื่องที่พนักงานมหาวิทยาลัย ติดตามมากที่สุดคือเรื่องเงินเดือนนะครับ ซึ่งเราได้มีการประชุมกันไปในวันพฤหัสบดีที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561 ผมได้สรุปมติในที่ประชุมเป็นหนังสือส่งถึงนายกสภามหาวิทยาลัยกับอธิการบดีตามเอกสารที่แนบท้ายในหน้าของผม และทั้งนี้มีพี่น้องชาวพนักงานได้ร่วมลงชื่อกับผมเรื่องขอความเป็นธรรมกรณีเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 135 ท่าน ถึงนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผมได้ส่งหนังสือต่อไปยังคณะกรรมการพิจารณาข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณารายละเอียดของหนังสือและรายชื่อผู้ร่วมลงชื่อได้ปรากฏในสารฉบับนี้ แล้วครับหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการปรับเงินเดือนในครั้งนี้ พนักงานมหาวิทยาลัย จะได้รับความเป็นธรรม เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจอีกทั้งจะต้องเป็นการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อเป็นค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยจริงๆ โดยไม่ควรใช้งบประมาณที่ได้รับอุดหนุนมาเป็นค่าจ้างไปใช้จ่ายอย่างอื่น

ส่วนเรื่องที่พูดกันประจำและไม่รู้จะพูดถึงวันไหนนั่นคือความสะอาดสะอาดในอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องน้ำ ฝากผู้บริหารให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ด้วยครับ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องน้ำ เป็นหน้าเป็นตาของมหาวิทยาลัย ก่อนที่จะบรรจุเป้าหมาย EEC ทำอาคารสถานที่ดีๆ นี่จำเป็นเลยละครับ โดยเฉพาะตรงโรงเรียนสาธิต นอกจากความสะอาดสะอาดปราศจากหญ้าที่ยาวและก็ควรจัดระเบียบการจราจรกันดีด้วยนะครับ ความสะอาดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ปกครองส่งลูกหลานมาเรียนเช่นกัน

สุดท้ายนี้สภาคณาจารย์และข้าราชการขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตทุกท่านที่จะเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในวันที่ 9 มีนาคม 2561 ติดตามกับสารของพวกเราในฉบับต่อไปนะครับ

ด้วยความเคารพ

อาจารย์นพพร ชุนคำ

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ที่ ศธ ๐๕๔๘.๐๑/๐๑/๑๔/๑๖

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง สรุปมติประชาคม

เรียน นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์/อธิการบดี

ตามที่มหาวิทยาลัยเชิญพนักงานมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือน เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๓๐ น. ณ ห้องโฆคอนันต์ อาคารเรียนรวมและอำนวยการ นั้น ในที่ประชุมผู้บริหารได้นำเสนอแนวทางการคิดคำนวณหลายแนวทาง และพนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนได้ร่วมเสนอความคิดเห็น โดยสรุปได้ดังนี้

๑) พนักงานมหาวิทยาลัยควรได้รับสิทธิเงินเดือนพื้นฐาน คือ ๑.๓ สายสนับสนุน และ ๑.๕

สายวิชาการ

๒) ค่าประสบการณ์ในการทำงานที่พึงได้รับควรได้รับตั้งแต่ปีที่เริ่มปฏิบัติงาน

๓) มหาวิทยาลัยควรจัดสวัสดิการอื่นๆ เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับบุคลากร

๔) การจ่ายเงินเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ (๕,๖๐๐.- บาท) ไม่ควรรวมไป

ในฐานเงินเดือน ทั้งนี้ให้ดำเนินการจ่ายตามที่สำนักงบประมาณจัดสรรเงินงบประมาณมา

๕) ควรนำผลการประเมินความดีความชอบที่ผ่านมาของบุคลากรมาใช้ในการพิจารณาพร้อมด้วย

๖) การที่มหาวิทยาลัยมีการจัดการประชุมร่วมกัน และมีมติร่วมกันแล้ว ในการประชุม

สภามหาวิทยาลัยจึงควรเห็นด้วยกับมติที่ประชุมของประชาคม

ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกองทุนพนักงาน เห็นชอบให้พิจารณาเงินปรับเพิ่ม เพื่อเป็นฐานของเงินเดือน ไม่ต่ำกว่าปีละ ๓๐๐.- บาท โดยคำนวณตั้งแต่ปีที่เริ่มปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยฯ แต่ไม่เกิน ๒๐ ปี

ในการนี้สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ จึงได้สรุปมติประชาคม ในเรื่องพิจารณาเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือนดังกล่าว เพื่อให้มหาวิทยาลัยใช้ประกอบการคำนวณเงิน ปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือน และเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ราชภัฏราชชนครินทร์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามมติของประชาคม

๙๐พพร ชนคำ
(อาจารย์นพพร ชนคำ)

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

๒) การคำนวณเงินเพิ่มฐานอัตราเงินเดือน (ค่าประสบการณ์) หากแน่ว่าจะคำนวณตั้งแต่
บุคลากรเข้าสู่ระบบพนักงานมหาวิทยาลัย ควรพิจารณาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำ

๓) การเพิ่มฐานอัตราเงินเดือน (ค่าประสบการณ์) ควรนำผลการประเมินความดีความชอบที่ผ่านมา
ของบุคลากรมาใช้ในการพิจารณาร่วมด้วย

ทั้งนี้กลุ่มข้าพเจ้า และบุคลากร ไม่มีที่พึ่งอื่นใดนอกจากนายกสภามหาวิทยาลัย จึงขอให้ท่านได้โปรด
ช่วยพิจารณาให้ความเป็นธรรม (ดังรายชื่อแนบ)

บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์

ได้รับ คณะกรรมการพิจารณาจ้างมาด้วย

เพื่อโปรดพิจารณา เรื่อง ขอดำเนินการแก้ไข

เงินเดือนเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือนพนักงาน
มหาวิทยาลัย ตามที่ผู้ร้องขอมาดังกล่าวนี้

ขอพว/ ขันด้

๒๓ ก.พ. ๖๑

รายชื่อบุคลากรขอความเป็นธรรม กรณีเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือนพนักงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ที่	ชื่อ-สกุล	ลงชื่อ
1	นางสาวนพพร งามดี	นพพร
2	นางพรพรรณ ดอนหนัด	พรพรรณ
3	นางสุนทร นันทะนันท	สุนทร
4	นางสาวสมันตา ดาจรูญ	สมันตา
5	นางสาวสุวิภา ขจรพันธ์	สุวิภา
6	นางเสาวนีย์ ชัยศิริ	เสาวนีย์
7	นาง นพิน เวฬุวนากุล	นพิน
8	นาย เสรี วันภักดิ์	เสรี
9	นาย ชยชัย นนทชัย	ชยชัย
10	น.ส. นพพร ดาจรูญ	น. นพพร
11	นางสาวไพจิตร วัชร	ไพจิตร
12	นางนงนุช สันภักดิ์	นงนุช
13	นาง อภา จันท	อภา
14	น.ส. อภิตา ไชยกุล	อภิตา ไชยกุล
15	นางสาวสัณยา อภิไธย	สัณยา อภิไธย
16	นาง นันทพร แก้วสุวรรณ	นันทพร
17	น.ส. นันทพร วัชร	นันทพร
18	น.ส. นันทพร วรรณคุณ	นันทพร
19	น.ส. นันทพร ภูมิกุล	นันทพร
20	น.ส. นันทพร ขจรธรรม	นันทพร
21	นางอัมมตา อภัยมณี	อัมมตา
22	น.ส. นันทพร อภัยมณี	น. น.
23	น.ส. นันทพร อภัยมณี	นันทพร
24	นางสาวนันทพร อภัยมณี	นันทพร
25	น.ส. นันทพร อภัยมณี	นันทพร
26	น.ส. นันทพร อภัยมณี	นันทพร
27	น.ส. นันทพร อภัยมณี	นันทพร
28	นาย นันทพร อภัยมณี	นันทพร

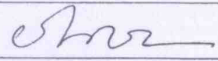
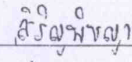
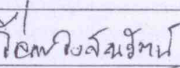
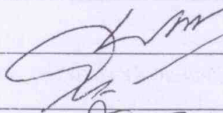
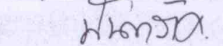
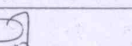
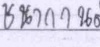
รายชื่อบุคลากรขอความเป็นธรรม กรณีเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือนพนักงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ที่	ชื่อ-สกุล	ลงชื่อ
29	นางสาวกมลนา นวนันท์	Pun
30	นางสาวเชาว์ฉัตรชัย อยู่สุข	๒๕๖
31	นายโกเมศ กลอดมโน	โกเมศ
32	นางสาวจรัสรัตน์ สพลมา	จรัสรัตน์
33	นายสุวิทย์ อัครกุล	สุวิทย์
34	นางธนิตาพันธ์ สิริกัน	ธนิตา
35	นายวิมล ขุนชัย	วิมล
36	ร.ร. สนิทก ทอจัน	สนิทก
37	น.ส. สิริมาศ กิมสาทนต์	ศิริมาศ
38	นาย สมชาย สกล	สมชาย
39	น.ส. สมพรทิพย์ พิเศษ	สมพรทิพย์
40	นายสุพจน์ สกล	สุพจน์
41	นายไพโรจน์ชัย งามพรวรรณ	ไพโรจน์
42	นางนันทิยา งามพรวรรณ	นันทิยา
43	น.ส. อมรวิภา กล้าหาญ	อมรวิภา
44	นางศุภมาส วรรณ	ศุภมาส
45	นายวิมล สันติ	วิมล
46	นายสุรศักดิ์ กล้าหาญ	สุรศักดิ์
47	นางสาวกมล นวนันท์	กมล
48	น.ส. วิภาดา สุขงาม	วิภาดา
49	ร.ร. สนิทก ทอจัน	สนิทก
50	นางสาวกมล นวนันท์	กมล
51	นายสุวิทย์ อัครกุล	สุวิทย์
52	น.ส. นันทิยา งามพรวรรณ	นันทิยา
53	น.ส. อมรวิภา กล้าหาญ	อมรวิภา
54	น.ส. วรวิมล สิริกัน	วรวิมล
55	น.ส. ทิพย์วรรณ พิเศษ	ทิพย์วรรณ
56	น.ส. สมพรทิพย์ พิเศษ	สมพรทิพย์

รายชื่อบุคลากรขอความเป็นธรรม กรณีเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือนพนักงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์

ที่	ชื่อ-สกุล	ลงชื่อ
๕๗	นางดุสิตา กิ่งหมื่นมาต	
๕๘	นางสาวภาณุมาศ ฝั่งผล	
๕๙	นางสาวศิริพร อิศวาทรรณ	
๖๐	นางสาววิมลทิพย์ วอห์ตงอู่ทอ	
๖๑	นาย ศิโรชัย อังมอญ	
๖๒	นาง นพพร ว่างทอง	
๖๓	นาง สันติพิณ ใหญ่	
๖๔	นางวิไลมา ดงศรีรัตน์	
๖๕	นาย นิคม วัฒนชาติ	
๖๖	นางสาวสุภากร ทองน้อย	
๖๗	นางพนมาศ ปิ่นธนากร	
๖๘	นางวิมลมา ใจดีวงศ์มาทอ	
๖๙	พ.ศ. ๕๖๑๑๒๐๓ อธิวิธิต	
๗๐	น.อ. อรุณ ภาณุภาคาร	
๗๑	นาย สรพล ใจดีสัน	
๗๒	น.อ. สุวิรัตน์ เอนกสุวรรณกุล	
๗๓	นาย นันทวัฒน์ สอนิช	
๗๔	พ.ศ. ๕๖๑๑๒๐๓ อธิวิธิต	
๗๕	นางสาวนงนุช อนุสิทธิ์	
๗๖	พ.ศ. ๕๖๑๑๒๐๓ อธิวิธิต	
๗๗	นาย สันติ ธรรมานนท์	
๗๘	นางสาววิภากรรณ์ ปิ่นศิริ	
๗๙	นางสาวศิริเพ็ญ ประมวณ	
๘๐	นางสาววิมล วัฒนชาติ	
๘๑	นางสาว วิภากร	
๘๒	นางสาว วัฒน	
๘๓	นางสาว วิภากร	
๘๔	พ.ศ. ๕๖๑๑๒๐๓ อธิวิธิต	

รายชื่อบุคลากรขอความเป็นธรรม กรณีเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือนพนักงาน
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ที่	ชื่อ-สกุล	ลงชื่อ
85	นางประภาพรพรค์ ศรีอุทขาน	ประภาพรพรค์
86	นางอ. นันทา นันทะ	นันทา
87	นางอ. สิริวิทย์ ประดิษฐ์พิศิต	ศิริวิทย์
88	นางจิราภรณ์ อิ่มนวล	จิราภรณ์
89	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
90	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
91	น.ส. อรุณ งามใส	อรุณ
92	น.ส. อรุณ งามใส	อรุณ
93	น.ส. อรุณ งามใส	อรุณ
94	น.ส. อรุณ งามใส	อรุณ
95	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
96	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
97	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
98	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
99	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
100	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
101	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
102	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
103	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
104	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
105	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
106	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
107	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
108	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
109	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
110	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
111	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ
112	นางอ. อรุณ งามใส	อรุณ

รายชื่อบุคลากรขอความเป็นธรรม กรณีเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือนพนักงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ที่	ชื่อ-สกุล	ลงชื่อ
113	นางสาวลัดดา ทวีทรัพย์ (ครุฑกษัตริย์)	อ.กมล น.
114	นางสาวกนกพร งามรัตน (คณะเทคโนโลยีการเกษตร)	กนกพร.
115	นางสาวกนกพร งามรัตน	
116	น.ส. ศศิวิมล เชนกสิกรรมกุล	ศศิวิมล
117	น.ส. สิริกัญญา ชื่นไพร	ศิริกัญญา
118	น.ส. นริศ ใจทน	นริศ
119	น.ส. ศิริกัญญา เชนกสิกรรมกุล	ศิริกัญญา
120	น.ส. สมนันท์ ลิ้มวัฒนาวดี	สมนันท์
121	นางสาวกนกพร ทวีทรัพย์	กนกพร
122	น.ส. อรอนงค์ นาท	อรอนงค์
123	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
124	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
125	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
126	น.ส. อรอนงค์ นาท	อรอนงค์
127	น.ส. อรอนงค์ นาท	อรอนงค์
128	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
129	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
130	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
131	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
132	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
133	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
134	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
135	นางสาวกนกพร งามรัตน	กนกพร
136		
137		
138		

ใช้ผลงาน การปรับเปลี่ยนที่ไม่ต้องลงทุน

อาจารย์อาจิณ ไจนาราน อาจิณกิจ

สร้างงานให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น และเพิ่มศักยภาพของหน่วยงานต่างๆ ให้สูง คือการจัดการกับกรอบอัตรากำลังใหม่ ซึ่งผมเข้าใจว่าขณะนี้มหาวิทยาลัยกำลังเร่งการจัดการกรอบอัตรากำลังอยู่เหมือนกัน

ประเด็นที่ผมอยากนำเสนอในเรื่องของการพิจารณาจัดกรอบอัตรากำลังใหม่ให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องย้อนไปถึงว่า สิ่งที่เราต้องการคืออะไร และหวังผลไปในอนาคตได้อย่างไร ถ้าให้ผมมองในปัจจุบัน การทำงานที่ไม่สามารถให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดของเรา นั้น ไม่ใช่เราไม่มีคนหรือไม่มีงาน แต่เนื่องมาจากการใช้คนไม่ตรงกับงาน ซึ่งนอกจากการใช้คนไม่ตรงกับงาน จะเกิดภาวะเกียร์ว่าง งานเดินช้า และไม่เกิดประสิทธิภาพที่สูงสุดแล้ว ยังทำให้บุคลากรของเราไม่สามารถจะพัฒนาตนเองไปข้างหน้าได้อีกด้วย และผมเห็นว่าแนวทางในการจัดอัตรการกรอบกำลังใหม่นั้น ควรต้องเน้นในจุดการวางงานให้ตรงกับคน หรือวางคนให้ตรงกับงาน โดยน่าจะมีแนวทางในการพิจารณากรอบอัตรากำลังดังนี้

ประการแรก พิจารณาภาระงานของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน ทั้งจำนวนบุคลากร ภาระงานที่ต้องทำ เป้าหมายของหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งแน่นอนว่าแต่ละหน่วยงานย่อมมีภาระงานที่แตกต่างกันออกไป ต้องการคนที่มีความสามารถและความถนัดที่แตกต่างกันออกไป ตามวิชาชีพและลักษณะขององค์กร หากทำตรงนี้ได้อย่างชัดเจนจะสามารถวางแผน กำหนดบุคลากร และจำนวนบุคลากรได้อย่างชัดเจน

ประการที่สอง พิจารณาคุณสมบัติ ความถนัด ประสบการณ์ วุฒิการศึกษาของบุคลากรทั้งมหาวิทยาลัย ผมเชื่อว่าในปัจจุบันมีหลายท่านที่ทำงานไม่ตรงกับความสามารถ ความถนัด และประสบการณ์ สิ่งที่ต้องพิจารณากันอย่างจริงจังก็คือ ปัจจุบันนี้ บุคลากรแต่ละท่านมีความถนัดอะไรจากวุฒิการศึกษา มีความสามารถอะไรเพิ่มเติมจากที่มีประสบการณ์ในการทำงานมา และคิดว่าจะทำงานส่วนไหนที่จะช่วยให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และคนที่จะรู้ดีมากที่สุดคงจะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากตัวบุคลากรนั่นเอง

เมื่อเราได้สองประเด็นที่กล่าวมาแล้วนั้น จะทำให้เราสามารถเลือกวางคนได้ตรงตำแหน่งกับงานได้ มากยิ่งขึ้น อาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง โยกย้ายที่ทำงาน เจอเพื่อนร่วมงานใหม่ หัวหน้าคนใหม่ อาจจะเป็นปัญหากับหลายท่านที่ไม่คุ้นชินกับการทำงานที่ใหม่ หรือยังรักใคร่ชอบพอกับที่ทำงานเดิมๆ แต่หากหวังประสิทธิภาพขององค์กรที่ก้าวไปข้างหน้า นั้น ผมเห็นว่าเราทุกคนต้องนั่งทำงานให้ตรงความสามารถของเรา

ผมอยากให้มหาวิทยาลัยลองเอาแนวทางนี้ไปเป็นตัวเลือกในการจัดกรอบ อัตรากำลังใหม่

นอกจากการพิจารณากรอบอัตรากำลังใหม่นั้น สิ่งที่ต้องทำอย่างเร่งด่วน เป็นระบบ เพื่อให้เกิดผลดีในระยะยาวคือการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งในแง่ของภาพรวมและแง่รายบุคคล เท่าที่ผ่านมาผมคิดว่าการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหน่วยงานไม่มีความเฉพาะเจาะจงตามสายงานเท่าที่ควร ทั้งเราไม่มีเป้าหมายว่าในแต่ละปีหน่วยงานเหล่านี้ต้องทำอะไรบ้าง มีเป้าหมายอย่างไร จะวัดผลกันอย่างไร และการประเมินภาระงานของบุคลากรแต่ละท่านนั้น ก็เป็นการประเมินแบบกลางๆ ด้วยมาตรฐานทั่วไป อาจจะไม่ตอบถึงประสิทธิภาพการทำงานที่แท้จริงของแต่ละคนได้ สุดท้าย เราจะเป็นการการตรวจกองกระดาษ ตรวจเอกสารแบบซังกะโล

ตัวอย่างหนึ่งที่เป็นเรื่องตลกร้ายมากๆ เมื่อถึงเวลาประเมินผลการปฏิบัติราชการหลายท่านมีเอกสารทุกอย่างครบพร้อม และได้รับผลประเมินอยู่ในระดับเกณฑ์ที่ดีขึ้นไป (แปลว่าไม่มีใครตก) และอยู่ในผลการประเมินระดับสูงๆทั้งนั้น แต่เมื่อดูผลงานภาพรวมในระดับหน่วยงานกลับไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์และไม่บรรลุประสิทธิภาพสูงสุดได้ ยิ่งดูผลงานภาพรวมในระดับมหาวิทยาลัย กลับได้ผลสัมฤทธิ์น้อยลงไปอีกเป็นไปได้อย่างไรครับ ที่บุคลากรหลายคนได้ผลประเมินที่สูง แต่ภาพรวมขององค์กรกลับแย่ลง นี่จึงครับตัวอย่างของการวางแผนคนไม่ตรงกับงาน

สิ่งสำคัญดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ทั้งการวางแผนตรงกับงาน และการประเมินประสิทธิภาพการทำงานตามความจริงน่าจะช่วยให้มหาวิทยาลัยของเราเดินหน้าไปเร็วขึ้น วัดผลได้มากขึ้น และเห็นผลงานเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และแน่นอนไม่เพียงเฉพาะพนักงานสายสนับสนุน สายวิชาการ แต่ต้องรวมไปถึงการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของผู้บริหาร รวมทั้งทีมงาน โดยเฉพาะผู้ที่มีเงินประจำตำแหน่ง ถือว่าต้องเป็นเรื่องที่เราจะต้องช่วยกันวัดผลการทำงาน เมื่อท่านได้คำตอบแทนที่เพิ่มเติมจากการทำงาน ก็ควรจะยอมให้มีการเช็คประสิทธิผลและประสิทธิภาพการทำงานให้มากขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมด้วย

รวมถึงตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้ช่วยอธิการบดี และอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยต้องจ่ายเพิ่มไปอีกหลักแสนต่อเดือน หากประชาคมไม่เห็นผลงานเป็นที่ประจักษ์ ก็จะมีแต่ความเคลือบแคลงสงสัยกัน และเม็ดเงินที่เราเสียไปจะไม่สร้างความคุ้มค่าใดๆ

ทั้งหมดนี้คงเรียกร้องหรือไปบังคับให้ใครทำไม่ได้ นอกจากผู้ที่ถูกกล่าวถึงจะแสดงสปิริตออกมาเอง

3 ปี รัฐบาล คสช.

อีกหนึ่งทศวรรษที่กำลังจะหายไป

หนังสือเปิดมุมคิด พลิกวิกฤตการศึกษาไทย 2 ...คุณจาตุรนต์ ฉายแสง

หากไม่มีการยกเครื่องขนานใหญ่ การศึกษาไทยอาจต้องเจอกับอีกหนึ่งทศวรรษที่กำลังจะหายไป และนั่นย่อมหมายถึงการปิดประตูไปสู่การพัฒนาประเทศในเกือบทุกด้านไปด้วยนั่นเอง

เป็นที่เข้าใจกันทั่วไปมานานแล้วว่า การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะระยะหลังๆ มีการพูดกันมากกว่าการศึกษาของไทยล้าหลังและล้มเหลว จนเกิดความเป็นห่วงว่าถ้าการศึกษาของเรายังเป็นอยู่อย่างนี้ประเทศไทยเราคงตามใครเขาไม่ทันแน่

คนที่ เป็นห่วงว่าประเทศไทยเราจะตามใครเขาไม่ทัน หลายๆ คนมักจะมาถามผมว่า คิดว่าการศึกษาของไทยมีทางจะพัฒนาได้ไหม จะใช้เวลาอีกหลายปีไหม ผมก็ตอบไปว่า เท่าที่ติดตามสิ่งที่เกิดขึ้นในหลายปีมานี้แล้ว คงต้องบอกว่ายากมากและคงใช้เวลาอีกนานมาก

อย่างน้อยใน 5 ปีข้างหน้าคงไม่ไปไหน และไม่รู้ว่าจะต่อนั้นจะเป็นอย่างไรด้วย

ผมไม่มีโอกาสขยายความให้ใครฟังว่าทำไมจึงคิดอย่างนั้น พอตีหนังสือ “เปิดมุมคิด พลิกวิกฤตการศึกษาไทย” ฉบับพิมพ์ครั้งที่สองเล่มนี้วางแผนในช่วงใกล้เคียงกับการครบรอบ 3 ปี ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน ผมก็เลยจะถือโอกาสประเมินให้คะแนนการทำงานทางด้านการศึกษาเสียหน่อย ซึ่งคิดว่าคงจะตอบคำถามข้างต้นไปในตัว

1. คสช. และรัฐบาลมีวิธีคิดที่สำคัญในการจัดการกับการศึกษา คือต้องรวมศูนย์และรวบอำนาจในระดับประเทศจะเห็นการรวบอำนาจ การตั้งซูเปอร์บอร์ดขึ้น โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เริ่มแรกก็ดูซึ่งซังเอาจริงเอาจังอยู่สักพัก แต่ต่อมาก็เงียบหายไป ไม่ปรากฏผลงานอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน ที่แย่กว่านั้นก็คือแทนที่จะแก้ปัญหาใหญ่ๆ โดยเฉพาะปัญหาเชิงระบบหรือที่เป็นภาพรวม ซึ่งควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการแบบนี้ ก็กลับไม่ได้ทำอะไรในเรื่องเหล่านี้เลย สิ่งที่เกิดขึ้นกลายเป็นว่า พอนายกฯ ประกาศค่านิยม 12 ประการกระทรวงศึกษาก็เอาไปให้เด็กท่องกันทั่วประเทศ พอนายกฯ ตื่นเต้นกับการคิดเลขเร็ว กระทรวงศึกษาก็กำหนดให้โรงเรียนต่างๆ ไปสอนกันใหญ่ เป็นต้น ที่น่าจะเป็นปัญหามากของการมีซูเปอร์บอร์ดคือ น่าจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายอยู่ในสภาพรอคอยคำสั่งจากซูเปอร์บอร์ดจนขาดการริเริ่มที่จะทำอะไรกันเองไป

การใช้อำนาจตามมาตรา 44 เมื่อรวมศูนย์อำนาจไปอยู่ที่นายกฯ และนายกฯก็เผอิญเป็นหัวหน้า คสช. ด้วย ก็เกิดการใช้อำนาจตามมาตรา 44 ขึ้นบ่อย ๆ สามปีมานี้ คสช. ได้ออกคำสั่งในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาไปทั้งหมด (พศ.2557-13 ส.ค. 2560) 18 ฉบับจาก 163 ฉบับหรือคิดเป็น 11% มีทั้งการแต่งตั้งโยกย้ายที่ควรจะทำโดยมติ ครม. ก็ได้ไปจนถึงคำสั่งหลายคำสั่งที่มีลักษณะเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานที่จะมีผลต่อไปในระยะยาว

พันธังได้เลยว่า การออกคำสั่งต่างๆ ตาม ม.44 มีผลเสียมากกว่าผลดีแบบเทียบกันไม่ได้เลย และก็เป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า การใช้ความเด็ดขาดรวดเร็วโดยขาดความรู้ความเข้าใจต่อเรื่องที่สั่ง และขาดการปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ รังแต่จะสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นเสียมากกว่า

เรื่องนี้ผมจะขยายความในข้อต่อ ๆ ไปครับ

2. คำสั่ง คสช. ที่ออกฤทธิ์ทำให้เกิดความเสียหายอย่างชัดเจนเป็นที่ประจักษ์แล้ว คงหนีไม่พ้นคำสั่งเกี่ยวกับการบริหารราชการในภูมิภาค ซึ่งอ้างว่าต้องการกระจายอำนาจ แต่แท้ที่จริงต้องการสร้างระบบที่สั่งการเด็ดขาดจากส่วนกลางเสียมากกว่า เพียงแต่ผู้เสนอให้ออกคำสั่งอาจต้องการยืมมือผู้ว่าราชการจังหวัดมาสั่งหน่วยงานต่างๆ ทางด้านการศึกษาในจังหวัด ผลที่ออกมากลายเป็นการจัดการศึกษาในต่างจังหวัดไปขึ้นกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่เข้าใจการศึกษาบ้างไม่เข้าใจบ้าง และส่วนใหญ่ไม่มีเวลา ที่มักมีการเสนอว่าควรกระจายอำนาจสู่โรงเรียนนั้นก็ไม่เกิดขึ้น หน่วยงานทางการศึกษาอยู่ในสภาพไม่รู้จะฟังใคร ไหนจะคำสั่งจากกระทรวงซึ่งมีมากมายอยู่แล้ว ยังต้องฟังผู้ว่าฯ อีก การแต่งตั้งโยกย้ายและการกำหนดนโยบายต้องฟังหลายหน่วยงานต่างกระทรวงและขึ้นกับผู้ว่าฯ ในขณะที่ผู้ว่าฯ ส่วนใหญ่ย่อมไม่ฟังกระทรวงศึกษาเท่ากับที่ฟังกระทรวงมหาดไทย

เรื่องนี้ ครูผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงเป็นเสียงสะท้อนได้อย่างดีตอนนี้มีกลุ่มครูได้สรุปปัญหาที่เกิดจากการปรับโครงสร้างภูมิภาคไว้หลายข้อดังนี้ 1. ครูเกิดความสับสนว่าใครคือผู้บังคับบัญชา ระหว่างผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษาธิการจังหวัด เนื่องจากมาตรา 53 ยึดอำนาจ ผอ.โรงเรียนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย และ ผอ.เขตพื้นที่ไปให้ศึกษาธิการจังหวัด อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความด้อยประสิทธิภาพในการกำกับติดตามดูแลการทำงานของครู 2. เพิ่มขึ้นตอนการทำงานโดยไม่จำเป็นทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน กระทบสิทธิของครู 3. เพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น สำหรับเจ้าหน้าที่เดินทางมาเสนองานให้ศึกษาธิการจังหวัดลงนาม 4. ทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาการศึกษาและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์เพราะศึกษาธิการต้องมาทำหน้าที่บริหารงานบุคคลแทน ผอ.โรงเรียน และ ผอ.เขตพื้นที่ตามอำนาจหน้าที่มาตรา 53

คำสั่ง คสช. ที่จะเป็นปัญหาต่อไปในอนาคต เช่นคำสั่งยกเลิกบอร์ดองค์การค่าของ สกสศ. และบอร์ดคุรุสภาที่ยกเลิกผู้แทนครู ให้รัฐมนตรีไปเป็นประธานบอร์ด และให้ข้าราชการ ระดับ 10 ไปรักษาการเลขาธิการ ในส่วนที่เกี่ยวกับอุดมศึกษาก็คือคำสั่งเกี่ยวกับบรรณานุกรม ในมหาวิทยาลัยให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ อุดมศึกษาสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดในสถาบันอุดมศึกษาหยุดการปฏิบัติหน้าที่ พ้นจาก ตำแหน่งหน้าที่หรือให้ไปปฏิบัติงานในหน่วยงานแห่งอื่น และแต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใด บุคคลหนึ่งหรือหลายคนเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ในสถาบันอุดมศึกษา แต่หาก สถาบันอุดมศึกษาใดมิได้อยู่ในสังกัดหรือในกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ ให้รัฐมนตรีมี อำนาจหน้าที่ดำเนินการหรือสั่งให้สถาบันอุดมศึกษานั้นปฏิบัติตามคำสั่งนี้โดยอนุโลมโดยจะขอ คำแนะนำจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาด้วยหรือไม่ก็ได้

การออกคำสั่งลักษณะนี้เรื่องได้ไม่คุ้มเสีย คือ เมื่อเป็นโครงสร้าง กระชากอำนาจแล้ว กลับไม่ปรากฏการดำเนินอะไรที่เป็นมรรคเป็นผล เช่นจะแก้ปัญหาการขาดแคลนครูและผู้ที่มีความรู้ความสามารถมาเป็นครูไม่ได้ ก็ไม่ได้แก้ แต่กลับมีผลในการเปลี่ยนโครงสร้างและ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐมนตรีกับองค์กรต่างๆ ในอนาคตจะมีปัญหาว่ามีเสียงคัดค้านคำสั่งนี้ มากขึ้นๆ แต่จะแก้ไขก็จะยุ่งยากอย่างมาก

3. การบริหารที่ต้องการแสดงความเด็ดขาด กล้าตัดสินใจโดยขาดองค์ความรู้และ ขาดการปรึกษาหารือ ยังเกิดขึ้นที่กระทรวงศึกษาในหลายเรื่อง ตัวอย่างเช่นนโยบายลดเวลา เรียน เพิ่มเวลาพัก ที่ผมเคยเล่าไว้ในบทต้นๆ ว่าเป็นนโยบายที่เกิดจากความหวัหวัของ นายกรัฐมนตรีว่าเด็กไทยเครียดกับการเรียนมากไป ในฐานะประธานซูเปอร์บอร์ดก็ได้**สั่งให้ ลดเวลาเรียนในห้องเรียนลง โดยบอกว่าไม่ให้กระทบกับหลักสูตร เนื้อหา การเรียนการสอน! ...เป็นคำสั่งที่น่าอัศจรรย์มาก!** อย่างไรก็ตามในเมื่อคำสั่งมาแล้ว ผู้รับลูกคือโรงเรียน และครูก็ต้องรับสนองนโยบาย คือหากิจกรรมอะไรก็ได้มา让孩子ทำในช่วงหลักบ่ายสอง ซึ่งก็คือสลับเวลาของวิชาต่างๆ เสียใหม่ แต่ละโรงเรียนต่างคนต่างทำ โดยไม่มีหลักการว่าอะไรเป็น เรื่องสำคัญที่ควรค่าแก่การเอาเวลาหลักเลิกเรียนไปพัฒนา และตามนายกฯ สั่งไม่มีการปรับ หลักสูตรอะไรทั้งนั้น ในที่สุดผลปรากฏว่าเด็กไม่ได้เรียนน้อยลงแต่อย่างใด แถมยังต้องสอบ เหมือนเดิมอีกด้วย

อีกตัวอย่างหนึ่ง เมื่อนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมชมโรงเรียนหนึ่ง เด็กสาธิตการคิดเลข 4 หลักคุณ 4 หลักได้อย่างรวดเร็ว ท่านเปรยว่าต่อไปนี้เด็กไทยต้องเรียนอย่างนี้กระทรวงศึกษาฯ ไม่รอช้า สั่งให้ สพฐ. บรรจุเวทคณิตไว้ในหลักสูตรคณิตศาสตร์ทันที โดยไม่รอขอความคิดเห็น จากนักวิชาการ

สภาคณาจารย์และข้าราชการร่วมพิจารณาเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานของเงินเดือน

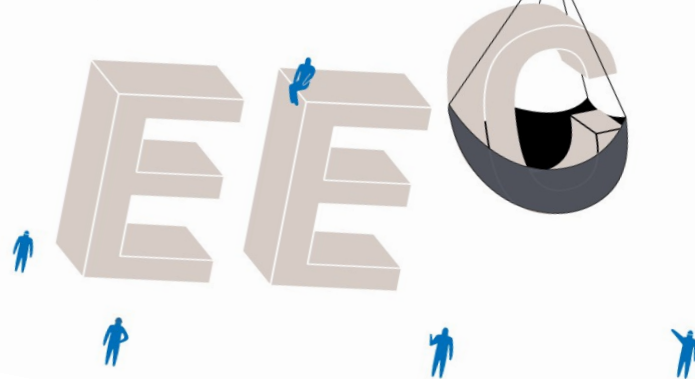
ในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 09.30 น.

ณ ห้องโฆคอนันต์ อาคารเรียนรวมและอำนวยการ

ก่อนจะขับเตลื่อนไป EEC
ขอโม้ดีๆ ก่อนครับเจ้านาย...

ถ้าห้องน้ำในมหาวิทยาลัยยังทำไม่ได้ไม่สะอาด
กรุณาเก็บกวาดก่อนไปรับงานนอกเถอะครับ...

แอบดูเธอทำงานอยู่นะจ๊ะ...
แต่เธอไม่รู้บ้างเลย

เจ้าของ
ที่ปรึกษา
บรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ

สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี
อาจารย์นพพร ชุนคำ อาจารย์รัชฎาพร วงษ์โสพนากุล
อาจารย์อจิมไฉนาธาน อจิมกิจ
อาจารย์สิทธิศักดิ์ อรรถนันทน์ อาจารย์กิตติวงศ์ สาสวด อาจารย์วรุตม์ กิจเจริญ
อาจารย์วิระสิทธิ์ สุขสมชิต อาจารย์ณัฐทิ ปิ่นทอง อาจารย์ระพีพัฒน์ ศรีมาลา
อาจารย์ประยุทธ อินแบน นายกิตติพงษ์ ทับพยุ่ง นายประภาส มาดะมัน นายโกเมศ กุลอุดมโกศล
นางพรพรรณ ดอนพนัส จ.ส.ต.ธนากร ทองกล่อม นายชาญชัย ศิริงาม นางสาวสิปภา สุขโขใจดี